

FEDERATION COLOMBOPHILE INTERNATIONALE

MEZINÁRODNÍ STANDARD POŠTOVNÍHO HOLUBA

Znění schválené kongresem FCI v Portu dne 25. ledna 1985

Smysl a účel standardu. Standard představuje ideální model tělesné stavby rychlého a vytrvalého poštovního holuba. Popis vychází ze současných znalostí. Je pro chovatele pomůckou k získání vyšší dokonalosti a současně je měřítkem pro posuzování poštovních holubů na výstavách.

1. Hlava. Hlava je klenutá, pravidelně kulatá nebo na temeni lehce zploštělá. Zadní část hlavy je důkladná, hluboká. Čelo je tvarováno na šířku i na výšku. Hlava je jemnější a menší u holubice, mohutněji je vyvinutá u samečka.
2. Zobák. Má být úměrný hlavě holuba a dobře uzavřen.
3. Nánosky. Přihlížíme-li ke stáří holuba, je žádoucí, aby nánosky nebyly příliš vyvinuté. Mají být bílé a suché.
4. Oko. Oči mají být dobře osazené, mají se třpytit živým leskem a být tak zrcadlem zdraví holuba. Na barvě nezáleží. Oční okružní, i když není příliš důležité, má být zřetelné. Vhodné jsou bílé a šedé odstíny.
5. Krk a šíje. Krk je dobře opeřen, šíje je co nejmohutnější.
6. Vyvážení a svalstvo. Trup tvoří velmi uzavřený celek, dobře vyvážený, aerodynamického tvaru s pružným svalstvem, úměrným typu a velikosti holuba. Bedra jsou dobře opeřená a úměrná, záda široká v ramenu se zužující směrem k ocasu a vytváří jednolitý celek s kostrčí. Poměrná šířka hrudi a zaoblená linie prsní kosti jsou nutnou podmínkou vyvážení trupu. Těžiště trupu je v jeho přední části.
7. Křídla. Paže křídla je silná, krátká a silně opeřená, napojení k ostatnímu tělu je co nejtěsnější. Otevřená křídla mají jemně zakřivený tvar. Křídlo druhého řádu má být tvořeno z letek co nejširších. Pokud se týká délky křídla druhého řádu, má být úměrná letkám prvního řádu. Čtyři nejdelší letky jsou pootevřeny pro usnadnění letu. Jejich délka je úměrná tělu, při kořenu nedosahují zvláštní šíře, směrem k vrcholu se zužují a jsou lehce zakulaceny. Křídla a zvláště stvolky letek mají být velmi pružné. Drobná pera mají bohatě překrývat křídla a to tak, že horní dobře překrývají spodní, podobně jako tašky na střeše, tato pera zasahují co nejdále k okrajům ručních a loketních letek a tím je zesilují. Drobná pera na spodní straně křídla jsou hojná a hedvábná, čímž se usnadňuje pronikání vzduchu při letu.
8. Vidlice. Kosti vidlice mají těsně doléhat jedna ke druhé, jako by byly vzájemně spjaty. Drobné kosti, tenké a měkké jsou velkou závadou. Otvor do hloubky, který dosahuje dvou až tří, dimetrů lze považovat za nepatrnou závadu v případě, že kosti vidlice jsou silné a uzavřené. Tyto kosti se mají co nejvíce přiblížit hřebenu prsní kosti. U holubic se posuzují tyto vlastnosti méně přísně než u samců.
9. Kostrč. Má harmonicky pokračovat v linii vytvořené bedry, která jsou úměrná a silná. Má být ze všech stran bohatě opeřena jemným hedvábným peřím, které překrývá ocasní pera jak nejdále je možné.
10. Ocas. stehna a nohy. Mají být úměrné tělu.

11. Opeření. Má být bohaté, hojné a hedvábné. Barva není důležitá.
12. Předvádění. Sportovní holub se nepředvádí vždy dobře. Je-li nervózní, postrádá jeho postoj lehkosti a zůstává napjatější než u výstavního holuba, nohy jsou rovnějším křídla přiléhají více k tělu. Jeho pohled je pronikavější, netouží se protahovat, zůstává pozorný ke všemu co se v okolí děje. Nedostatek schopnosti dobře se předvádět není závada.
13. Váha. Zkušenost ukázala, že existuje jen velmi malé množství těžkých holubů, vítězů závodů ze všech vzdáleností, ale že naopak existuje velký počet malých a lehkých holubů a že převážná většina dobrých jedinců je střední váhy. Hmotnost holuba je úměrná tělu
